

Maria Casares



XVI PREMIOS DE TEATRO

MANIFESTO GALEGO

do día

Mundial

do teatro

Directivos e membros da Asociación de Actores e Actrices de Galicia!
Amigas e amigos!

Quixería, antes de nada, amosarvos o meu agradecemento e o da Academia Galega non só por sermos convocados e convidados a asistir a este grande acontecemento da nosa cultura nacional, senón por vós existirdes, por vós serdes activos e creativos nos nobres empeños, un dos cales, e importantísimo, é a posta en escena desta gala grande do noso teatro que a proclamación dos Premios María Casares é.

Os más vellos, se cadra, lembran os días afastados nos que, en voz baixa, sentíamos dicir que en Francia brillaba unha estrela, no teatro e no cine, e que tal estrela era filla de Casares Quiroga. Un día soubemos, polos corredores secretos da información, que María Casares fora coa Comedie Française a Buenos Aires e alí agasallada por Dieste, por Luís Seoane, por Blanco-Amor e outros demócratas e patriotas exiliados. Ela confesou que a noite da estrea, polo medio

das músicas acentuais do verso alexandrino francés, nunha traxedia de Racine, o acento galego sobrevoóuselle desde a cripta más fon-
da da reminiscencia e aflorou alí, diante dun público moi nutrido no
que había nutrida presenza de galegos saudosos e republicanos.

Eu lembro agora aquela María Casarès (así se escribía e pronun-
ciaba o seu apellido en París) asociada ao anovamento teatral e
cinematográfico da posguerra mundial. Nalgún filme de vanguarda
de Jean Cocteau aparecía María, como de sorpresa, e nós viamos na
pantalla o rostro de todo aquilo que os españois e os galegos perde-
ramos. Celebrei no seu día, de forma entusiástica, que os vosos pre-
mios levasen o nome de María Casares, o rostro e a voz da Liberdade
en días nos cales nós estábamos aferrollados.

E congratúlome agora de que, ano tras ano, os María Casares se per-
petúan en, e espero que sigan no futuro cando todos nós esteamos
mortos pero a lingua galega non Mil premios María Casares más
para o teatro galego- digamos imitando a Cunqueiro-.



E digo isto porque o teatro é unha actividade salvadora sempre, para a liberdade humana e, moi concretamente, unha dimensión da literatura e da cultura que moito, moito, moito ten contribuído a tirar a nosa lingua da miseria e do desprezo e colocala no sitio que lle pertence. A dignificación do idioma é algo ao que contribuistes con potencia formidábel todos os homes e mulleres do teatro de Galicia. Por iso eu quero dárvelas a todos e a todas unha aperta de gratitud infinita neste teatro que, por parte, leva o nome de Rosalía de Castro, quen, entre outras cousas que aquí ningúén ignora, tamén foi actriz. Lembremos que este teatro acolleu representacións en galego que resultaron memorábeis e decisivas na nosa historia cultural. Amigas e amigos, todos os xéneros literarios clásicos, a excepción do dramático poden prescindir da voz no acto da comunicación.

Ao converterse esa literatura en escrita, a súa difusión pode ser silenciosa. O teatro, xamais. Non hai teatro para ler. Só hai teatro cando homes e mulleres que chamamos actores e actrices enuncian oralmente as palabras destinadas á representación. Sei que hai

mimo, pero o mimo puro é excepcional. O teatro é literatura oral ou non é. E aínda máis (o monólogo é tamén a excepción) a literatura dramática está fundamentada no diálogo e sempre no diálogo.

Acoutamentos, voces en off, e outros recursos poden entrar na representación alén das actividades do ensaio. A representación teatral é necesariamente un diálogo de voces vivas que os actores e actrices (naturalmente en movemento) emiten. E o destinatario, o receptor da obra teatral, ten que estar necesariamente alí, a unha hora fixada, atento á escena e deixándose arrastrar pola traxedia até os abismos do terror e das paixóns primixenias ou da comedia para explodir na dimensión fáustica do humor e o riso. Na raíz do fenómeno teatral encóntrase a comunicación directa entre seres humanos, o que converte o teatro en algo necesario. E en sagrado.

Algo ten o teatro que nos entusiasma, como dicían os gregos referíndose nada menos que aos seus deuses. Arrebátanos, ilumínanos, fai que riámos, coñezamos e choremos, que odiemos e que amemos. Grazas ás

mulleres e aos homes do teatro galego, aos de todas as disciplinas e especialidades por esta celebración en días duros e difíciles.

E digo isto, porque o teatro en xeral e o teatro galego en particular non é un sector mercantil destinado a producir lucros neutros e capitalistas. É unha actividade do espírito e un dos esteos sobre o que descansa a cultura xenuína. Os estados están obrigados a protexer e dotar de recursos os teatros nacionais como están obrigados a manter un sistema nacional de educación. Esta obliga, que non pode estar sometida á lóxica dos recortes, atinxe de pleno e no centro das súas responsabilidades á Xunta de Galicia que en modo ningún pode deixar abandonado nin desprotexido o noso teatro.

X. L. Méndez Ferrín

PREMIO de HONRA

Mariisa Soto

SALA NASA

Este premio leva por denominación "Premio de Honra Marisa Soto" en memoria desta desaparecida actriz que tanto traballou polo movemento asociativo do teatro en Galicia, e se decide por deliberação e acordo maioritario da Xunta Directiva da Asociación de Actores e Actrices de Galicia.

Nesta edición dos Premios de Teatro María Casares de Teatro, a Xunta Directiva decidiu conceder o galardón á Sala Nasa por: "Ser unha sala alternativa independente de referencia en Galicia e no estado español; converterse nunha Sala de exhibición imprescindible na vida teatral e cultural de Santiago de Compostela; provocar unha xeración de profesionais da escena que se criaron e medraron a carón da Sala, converténdoa nunha auténtica 'escola de rúa'; e por ser un proxecto diferenciado e innovador, sempre á procura dunha linguaxe propia e dunha particular maneira de achegar as artes escénicas á cidadanía".

A NASA actuou como centro de recursos artísticos para os creadores locais, apoiou a dinamización socio-cultural, fomentou a producción e exhibición de novas formas de espectáculos, sempre atentos ás novas expresións, ós creadores máis novos e ás propostas artísticas que non atopaban canles para a súa difusión nos circuítos habituais: teatro, danza, cabaré, novo circo, variedades, rock, folk, blues, flamenco, improvisación libre, vídeo, exposicións, instalacións, performances, talleres, mantendo unha tempada de programación estable de outubro a xuño.

Vinculada dende os seus inicios ao Grupo Chévere, a Nasa foi unha iniciativa privada de autoxestión, colectiva, aberta e independente, que surdiu en 1992 desde a sociedade civil, promovida e xestionada por artistas, todos eles vinculados ao Colectivo Chévere, coa finalidade de acoller todo tipo de manifestacións artísticas e culturais.



MELLOR MAQUILLÁXE

- Fani Mosqueira por "American Café" do teatro de Morcego
- Raquel Fidalgo por "Tango" de Sarabela Teatro
- Trini Fernández Silva por "A ópera do tres reás" do CDG

MELLOR VESTIARIO

- Carlos Alonso por "A ópera do tres reás" do CDG
- Paco Conesa por "Piratas" de Teatro do Noroeste
- Ruth D. Pereira por "Tango" de Sarabela Teatro

MELLOR ILUMINACIÓN

- Baltasar Patiño por "A ópera do tres reás" do CDG
- Fidel Vázquez por "Citizen Total" de Grupo Chévere
- Octavio Mas por "Oeste solitario" de Prod. Teatráis Excéntricas

MELLOR MÚSICA ORIXINAL

- Nacho Sanz por "Soños" de Bichakadela
- Piti Sanz por "Oeste solitario" de Producións Teatráis Excéntricas
- Xacobe Martínez Antelo por "Citizen Total" de Grupo Chévere

MELLOR ADAPTACIÓN - TRADUCIÓN

- Avelino González por "Oeste solitario" de Produccións Teatráis Excéntricas
- Pepe Sendón por "A ópera do tres reás" do CDG
- Xosé Manuel Pazos Varela por "E.R. (Algún día traballaremos xuntas)" de Teatro do Atlántico

MELLOR TEXTO ORIXINAL EN GALEGO

- Avelino González, Artur Trillo, María Ordoñez e Sechu Sende por "Pelos na lingua" de Talía Teatro
- Manuel Cortés por "Citizen Total" do Grupo Chévere
- Santiago Cortegoso por "0,7% Molotov" de Teatro de Ningures

MELLOR ESCENOGRAFÍA

- Baltasar Patiño por "A ópera do tres reás" do Centro Dramático Galego
- Chévere por "Citizen Total" do Grupo Chévere
- Paco Conesa por "Piratas" de Teatro do Noroeste

MELLOR ACTRIZ SECUNDARIA

- María Lado por "Oeste solitario" de Producións Teatráis Excéntricas
- Marta Pazos por "A ópera do tres reás" do CDG
- Mónica García por "Citizen Total" do Grupo Chévere
- Victoria Pérez por "Piratas" de Teatro do Noroeste

MELLOR ACTOR SECUNDARIO

- César Goldi por "A ópera do tres reás" do Centro Dramático Galego
- Vicente de Souza por "Tango" de Sarabela Teatro
- Víctor Mosqueira por "A ópera do tres reás" do Centro Dramático Galego

MELLOR ACTRIZ PROTAGONISTA

- Luísa Merelas por "E.R. (Algún día traballaremos xuntas)" de Teatro do Atlántico
- Patricia de Lorenzo por "Citizen Total" do Grupo Chévere
- Susana Dans por "E.R. (Algún día traballaremos xuntas)" de Teatro do Atlántico

MELLOR ACTOR PROTAGONISTA

- Antonio Durán "Morris" por "O florido pénsil" de Eme2 emoción&arte
- Evaristo Calvo por "Oeste solitario" de Produccións Teatráis Excéntricas
- Josito Porto por "O florido pénsil" de Eme2 emoción&arte

MELLOR DIRECCIÓN

- Avelino González por "Pelos na lingua" de Talía Teatro
- Xesús Ron por "Citizen Total" do Grupo Chévere
- Xúlio Lago por "E.R. (Algún día traballaremos xuntas)" de Teatro do Atlántico

MELLOR ESPECTÁCULO

- "Citizen Total" de Grupo Chévere
- "O florido pénsil" de Eme2 emoción&arte
- "Oeste solitario" de Produccións Teatráis Excéntricas

CRÉDITOS

XUNTA DIRECTIVA ARAG:

Presidente: Antonio Durán "Morris"

Vicepresidenta: Casilda Alfaro

Secretario: José Luis López "Sacha"

Vocalía de Audiovisual: Camila Bossa e César Cambeiro

Vocalía de Comunicación: Mónica García e Guillermo Carbajo

Vocalía de Ensino: Estíbaliz Veiga e José Leis

Vocalía de Teatro: Casilda Alfaro, , Fernando Morán e Vicente de Souza

Vocalía de Servizos: Rubén Prieto

COMISIÓN PREMIOS MARÍA CASARES

Antonio Durán "Morris"

Jose Luis López "Sacha"

Mónica García

Guillermo Carbajo

Camila Bossa

EQUIPO GALA

Dirección e Guión: Jose Luis Prieto

Dirección Artística: Suso Montero

Dirección Musical: Mon Orencio

Axudante de dirección e rexeduría: Afonso Castro

Elenco:

Iolanda Muñños
Cesar Goldi
Carlos Mosquera "Mos"

Artista convidados:

Patricia Vázquez
Susana Dans
Fernando Dacosta

Músicos:

Mon Orecio: Voz, guitarra, trompeta, ukelele
Fran Facal: Batería
Chechu Mosquera: Baixo

Voz en off: Camila Bossa

Realización telón de boca: Suso Montero, J.M. Molinos

Vestiario: María Villas, CDG

Realización e montaxe escenografía: RTA

Iluminación e son: Producciones Emsac

Realización Audiovisual: Gonzalo Suárez, Jorge García,
Carlos Martínez (Oitoemedio); Ziz Zag (TVG)

Axudante de producción: Ana López Cedeira

Administración: Alberto Blanco

Producción executiva e coordinación xeral: Marta Horjales

Realizador TVG: Gabi Paz

Produtor TVG: Mario García Quintana

Iluminador TVG: Alberto Goitia

Deseño e arte publicitaria: Germán Perujo (WAM ADS)

Realización graffiti en vivo: Miguel Gómez

Imprenta: Grafisant

Fotografía: Corsino

Deseño e realización figura María Casares: Sargadelos

Prensa: Luis Cividanes

Protocolo e RR.PP: Trevisani

Seguros: Mapfre

Asesoría: Xestión Social

Notario: Victor Peón

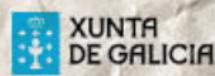
AGRADECIMENTOS

Centro Dramático Galego, Concello de Ferrol, Centro Cultural
Torrente Ballester, El Correo Gallego, Abrapalabra Creacións Escénicas,
Santiago Sur, RC Náutico da Coruña, Iluminaciones Santiaguesas Sl,
Equipo Teatro Rosalía Castro, Equipo TVG, Cristina Iglesias.

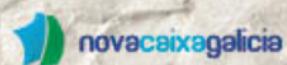
ORGANIZA



PATROCINA



COLABORA



COLABORADORES TÉCNICOS



Trevisani

